

Proslava Dana državnosti Bosne i Hercegovine u Ljubljani / foto: Ferid Avdić

**U Ljubljani
svečano obilježen
Dan državnosti**

**Novi temelji za
ostvarivanje nacionalnih
prava manjina**

**Moj put
u Sloveniju**

**Poslije treninga i
upornosti dođe uspjeh**

Sin, nalik na Bosnu

Jezik i identitet

**106 godina od
izgradnje džamije u
Logu pod Manfgartom**

**Sukob ideologija
„SNIJEG“ Orhan Pamuk**

**Aktivnosti
društava**

Riječ urednika

Poštovani čitaoci!

Veliko zadovoljstvo nam je predstaviti novo izdanje časopisa *Bošnjak*. U ovom izdanju, kao i uvijek do sada, za vas smo pripremili mnogo zanimljivog sadržaja. Između ostalog, prisutni su tekstovi o pojedinim mladim uspješnim ljudima iz Bosne i Hercegovine, a koji žive i rade u drugim državama krenuvši od Evrope, pa sve do Sjedinjenih Američkih Država. Isto tako, predstavljene su mnoge aktivnosti kulturno – umjetničkih društava iz Slovenije, a koji upravo tim aktivnostima i realizacijom različitih projekata nastoje sačuvati kulturnu, umjetničku i tradicionalnu baštinu BiH. Prema tome, u ovom broju su se našli različiti tekstovi, tako da imamo *motivacione* tekstove uspješnih ljudi koji su dokaz da se svaki jasan cilj uz trud može postići. Isto tako, predstavljeni su književni tekstovi, esej, te tekst o ljubavi prema bosanskome jeziku i BiH. S druge strane, imamo i različite priloge, počevši od književne večeri mladih umjetnika, sportskog druženja u Sloveniji i šire, pa sve do *slatkog* priloga o bosanskoj i tradicionalnoj kuhinji. Upravo to tematsko *šarenilo* ovaj časopis čini posebnim i zanimljivim svakoj generaciji.

I ove godine, kao i svake do sada, BKSS se aktivno uključio u prijavljivanje projekata na raspis objavljenog od strane JSKD (*Javni sklad za kulturne dejavnosti*). Svaki projekat je imao posebnu notu značajnosti. Između ostalih, možemo spomenuti projekat *Škola bosanskog jezika* koji je bio organiziran u društvima *krovne* organizacije BKSS. Osnovni ciljevi ovog projekta se odnose na jačanje ljubavi prema bosanskom jeziku, jačanju svijesti pojedinca o važnosti maternjeg jezika i čuvanje istog.

Moramo spomenuti i projekte *BH filmske večeri* i *Sevdalinka u srcu* čija organizacija je bila na zavidnom nivou i svi prisutni su mogli da uživaju u jednoj divnoj atmosferi. Svi projekti su se pokazali kao veoma uspješni.

Isto tako, održane su manifestacije povodom obilježavanja Dana državnosti BiH. Svako društvo je, na sebi svojstven način, organiziralo prigodnu proslavu ovog veoma važnog datuma.

Poznat je podatak da u Republici Sloveniji živi veliki broj ljudi porijeklom iz Bosne i Hercegovine. Iz tog razloga, uvjereni smo da BKSS ima potencijala da u skoroj budućnosti još poveća broj članova, a na taj način ojača djelovanje i rad Saveza. Jedan od ciljeva izdavanja časopisa *Bošnjak* jeste da na jedan jednostavan i slikovit način prikaže viziju, projekte, planove i postignute rezultate Saveza i njegovih članova, te da sa svim tim upozna one koji do sada nisu bili upoznati sa radom ovakve jedne organizacije. Mnogi su svojim uspjesima pokazali i dokazali da kad čovjek nešto radi srcem, kad se trudi da nešto ostvari, kad ima cilj i ide ka ostvarenju istog, dobar rezultat je neizbježan.

Činjenica je da trenutno živimo u *čudnom* vremenu, vremenu kad se u svijetu mnogo priča o ratu/ratovima. Svaki dan nas *prate* mnoge negativne vijesti, direktno ili indirektno kao da se širi mržnja među ljudima. Međutim, mi kao pojedinci moramo intelektualno i duhovno jačati da bi kao takvi i na taj način negativnosti mijenjali u pozitivnost.

Svaki čovjek ima pravo na postojanje, pravo na mir i mirno društvo koje ga okružuje, na dostojanstven život, na svoj dom, na osjećaj sigurnosti. Trudimo se zajedno širiti suosjećanje i razumijevanje. Gradimo zajedno mostove prijateljstva.

Ovim putem se zahvaljujemo svima koji su na bilo koji način učestvovali u realizaciji časopisa *Bošnjak*. Isto tako, pozivamo vas da nam se pridružite da zajedno djelujemo u tom pozitivnom smjeru.

Selvedin Pajalić, urednik

BOŠNJAK

časopis Bošnjačkog kulturnog saveza /
Bošnjaške kulturne zveze Slovenije
email: info@bkzs.si
Matični broj: 1161148
Poreski broj/Davčna številka: 18322697
Tran. račun: NLB SI56 02083-0090659476

Adresa: Dunajska cesta 50, 1001 Ljubljana
Za izdavača: Elvis Alukić
Ovaj broj uredio: Selvedin Pajalić
Prilozi za ovaj broj: Fahir Gutić, Denis Striković, Sefadin Korać, Dževad Kozlica, Edin Pajalić, Šejla Kolubčić, Aldin Hadžić, Dijana Harčević Čatić, Namka Šumar, Selvedin Pajalić
Lektor: Selvedin Pajalić
Grafička priprema i štampa: Grafična delavnica »Bor« Ilirska Bistrica

U Ljubljani svečano obilježen Dan državnosti BiH: Druženje uz film i muziku

Na poziv Ambasade BiH u Ljubljani manifestaciji se odazvalo i preko dvadeset ambasadora ili njihovih zamjenika u ovoj zemlji

U organizaciji Bošnjačkog kulturnog saveza Slovenije, povodom Dana državnosti Bosne i Hercegovine, u kulturnoj ljubljanskoj Kinoteci je održana svečana manifestacija. Dvo-rana je bila ispunjena do posljednjeg mjesta. Zbog ograničenog kapaciteta dvorana nije mogla primiti sve koji su htjeli biti prisutni, pa su mnogi ostali razočarani.

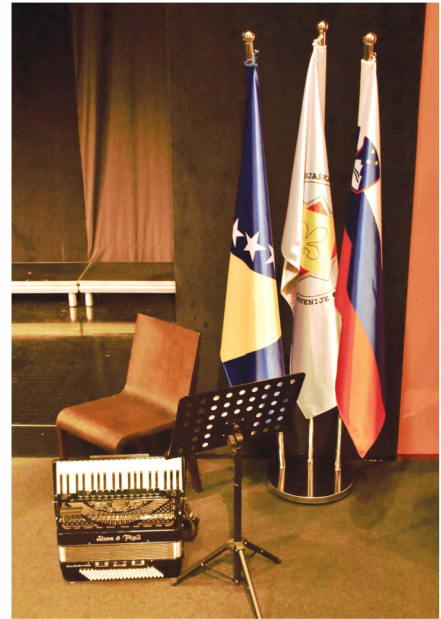
U sklopu manifestacije, koja je ovaj put imala malo drugačiji koncept, prvo je bio prikazan film "Sevdah" režiserke Marine Andree Škop. Na-kon projekcija dokumentarnog filma uslijedio je urnebesni koncert Sevdah hora "Rosa" iz Ljubljane, koji je svojom inerpretacijom sevdalinki oduševio prisutnu publiku. Kako to i biva u ovakvim situacijama, vrijedne bosanske žene koje žive

Kinoteke Igor Prassel je pozdravio prisutne, postavljajući nekoliko pitanja reži-serki Marini Andree Škop, koja je za ovu priliku doputovala iz Zagreba.

Prisutnima se obratio i ambasador BiH u Sloveniji Nj.E. Dario Novalić, koji je prigodnim govorom pozdravio prisutne ambasadore stranih zema-lja u Sloveniji te čestitao Dan državnosti BiH.

- Drago mi je što vas vidim u ovako velikom broju.

Zahvaljujem se Kinoteci i Bošnjačkom kulturnom savezu koji su nam omogućili da na ovaj način proslavimo 25. novembar - Dan državnosti BiH. Kolegama ambasadorima se zahvaljujem na vremenu koje su odvojili i časti koju su nam ukazali, istakao je ambasador Novalić.

izrazio zahvalu i Ambasadi BiH u Ljubljani. Istakao je da je ovu manifestaciju podržalo i Ministarstvo za kulturu Republike Slovenije kao i Javni fond za kulturu Slovenije, te im se u ime organizatora iskreno zahvalio.

Uslijedilo je prikazivanje filma, a po završetku je nastupio ljubljanskoj publici pa i šire dobro poznati Sevdah hor "Rosa", koji je svojim izvođenjem oduševio publiku u dvorani. Posebno je bilo zapaženo da su Rosice uspjele dobro zagrijati kako publiku tako i tako i prisutni diplomatski kor, koji nisu štedjeli svoje dlanove. Manifestacija i druženje je trajalo nepuna četiri sata. Na mnogim licima je primijećeno zadovoljstvo što su imali čast i sreću prisustvovati proslavi Dana državnosti BiH u Sloveniji.

i rade u Sloveniji su pripremile i pokazale raznovrsnost bosanske kuhinje za druženje poslije završetka priredbe.

Na samo početku domaćin

Elvis Alukić, predsjednik Bošnjačkog kulturnog saveza Slovenije se zahvalio na prisustvu velikom broju ambasadora stranih ambasada da te

Neka nam je sretan Dan državnosti Bosne i Hercegovine!

Fahir Gutić

Novi temelji za ostvarivanje prava nacionalnih manjina

Konačno je došlo vrijeme da se stane na kraj političkoj ignoranciji i zakonski regulišu kulturna prava nacionalnih zajednica koji žive u Sloveniji

Piše: *Fahir Gutić*

Brojna delegacija nacionalnih manjina sa područja bivše Jugoslavije u Sloveniji u posjeti PS Levica/Fahir Gutić

Nacionalne zajednice Albanaca, Bošnjaka, Crnogoraca, Hrvata, Makedonaca i Srba više od dvije decenije bezuspješno teže priznavanju statusa manjina u Sloveniji i regulisanju kulturnih prava. Budući da su pitanja manjina i njihovih kulturnih prava dio temeljnog promišljanja o ravnopravnim društvenim oblicima, smatramo da je konačno došlo vrijeme da se stane na kraj političkoj ignoranciji i zakonski regulišu kulturna prava nacionalnih zajednica koji žive u Republici Sloveniji i koji dolaze iz bivše zajedničke države SFRJ.

- Nakon više od 20 godina nastojanja da se regulišu prava naroda bivše zajedničke države, koji žive, rade i sastavni su dio Slovenačkog društva, uz

konstruktivnu saradnju predstavnika zajednice naroda bivše SFRJ (Albanci, Bošnjaci, Crnogorci, Hrvati, Makedonci i Srbi), kao i saradnjom članica i članova stranke Levica, podnesen je prijedlog zakona u proceduru, koji će postaviti nove temelje za ostvarivanje prava nacionalnih manjina. U prošloj godini je održan niz konsultacija i prijedlog zakona je dokaz kako zajedničkim snagama možemo napraviti velike korake. Hvala svima koji su učestvovali u pripremi zakona. Bilo vas je mnogo. Hvala vam puno. Hvala i 52 narodna poslanika koji su podržali prijedlog zakona i omogućili mu da krene kroz zakonodavnu proceduru, istakli su iz stranke Levica

Prvog marta 2011. godine usvojena je Deklaracija Republike Slovenije o položaju nacionalnih zajednica naroda bivše SFRJ u Sloveniji. Deklaracijom je priznato postojanje etničkih zajednica bivše SFRJ, a izvršnoj vlasti naloženo je da, pored već priznatih individualnih prava za pripadnike ovih zajednica, koji čine 10 do 15 posto stanovništva Slovenije, počnu i da regulišu sva druga prava koja proizilaze iz pomenute Deklaracije i međunarodnopravnih dokumenata koji regulišu pitanja nacionalnih manjina. Svih ovih godina očigledno nije bilo dovoljno političke volje za ovaj korak, a ostvarivanje prava pripadnika bivše SFRJ zavisilo je od volje svake vlade.

Uporedna analiza podataka iz bivših republika SFRJ, koje su već regulisale status i kulturna

Kulture in identitete narodnih skupnosti nekdanje Jugoslavije so sestavni del slovenske družbe.

Matej T. Vatovec

Matej T. Vatovec:

Kulture i identitete nacionalnih zajednica bivše Jugoslavije sastavni su dio slovenačkog društva

prava manjina, također potvrđuje da je Slovenija premalo uradila na regulisanju prava pripadnika naroda bivše SFRJ. Na neodgovarajuće regulisanje prava ukazuje i niz domaćih i evropskih institucija i stručnjaka iz oblasti manjina.

Stoga je jedino pravo rješenje, za koje se zalažu sve koalicione stranke, da se donese odgovarajući zakon koji sadrži ostvarivanja kulturnih prava nacionalnih zajednica sa prostora bivše SFRJ, u cilju unapređenja razvoja i očuvanja njihovog nacionalnog identiteta i jačanja svoje pozicije u slovenačkom društvu. U tu svrhu zakon predviđa dva ključna rješenja:

- **Ministarstvo kulture biće nadležno za realizaciju kulturnih programa i projekata pripadnika nacionalnih zajednica naroda bivše SFRJ u Sloveniji.** To znači da će se finansiranje ili sufinansiranje kulturnih projekata i programa pripadnika nacionalnih zajednica naroda bivše SFRJ putem javnih poziva ili javnih tendera prenijeti iz Javnog fonda Republike Slovenije za kulturne djelatnosti na Ministarstvo kulture.

- **Savjet Vlade Republike Slovenije za pitanja nacionalnih zajednica naroda bivše SFRJ dobiće status stalnog vladinog savjetodavnog tijela.** Novo vladino konsultativno tijelo biće formirano preoblikovanjem sadašnjeg Vijeća po analogiji sa uspostavljanjem druga dva vladina savjetodavna tijela - Vijeće za Slovence širom svijeta i Vijeće za Slovence u inostranstvu. Savjetom će predsjedavati ministar nadležan za kulturu, a predstavnike

Predstavnici nacionalnih zajednica na sastanku sa PS SD u prošlom sazivu

nacionalnih zajednica naroda bivše SFRJ u Vijeće će imenovati njihove predstavničke organizacije.

Zakonskim rješenjima, pod kojima su prvopotpisani **dr. Matej T. Vatovec** (stranka Levica) i **Sandra Gazinkovski** (stranka Svoboda), u koaliciji nastojimo ostvariti ona kulturna

prava koja će konačno omogućiti pripadnicima nacionalnih zajednica sa prostora bivše SFRJ da u stalnom dijalogu zadrže svoja nacionalna, jezička i kulturna obilježja sa državom. Time jačamo i poštovanje ljudskih prava i osiguravamo ravnopravnu integraciju novih manjina u slovenačko društvo.

Vijeće nacionalnih zajednica u prošlom sazivu sastavljeno iz šest predstavnika ABCĤMS i šest predstavnika vladnih resora

Moj put u Sloveniju

Piše: *Dževad Kozlica*

Zovem se Dževad Kozlica. Rođeni sam Bišćanin i Krajišnjak. U Bihaću sam pohađao osnovnu i srednju školu, osnovne i master studije sam završio na **Prirodno - matematičkom fakultetu (PMF) Univerziteta u Sarajevu**, odsjek za hemiju, a doktorirao na **Institutu Jožef Stefan (IJS) u Ljubljani**.

Malo je trebalo da se desi da uopšte danas i ne pišem o svom putu u Sloveniju. Međutim, ispostavilo će se kasnije da su odluke koje sam svojevremeno donosio, vjerujući svom unutrašnjem glasu, bile pravi pogodak. Istaknut ću tri velike odluke koje su *trasirale* moj dosadašnji put.

Naime, prva takva velika odluka se desila 2011. pred sam kraj srednje škole, a gdje sam imao čast da s prijateljem predstavljam BiH na **ISWEEP** naučnoj olimpijadi srednjoškolskih projekata koja se održala u **Hjuston (Houston), u Sjedinjenim Američkim Državama**. Iako sam bio oduševljen idejom da budućnost koju smo predstavljali i zagovarali kroz naš projekat može jednog dana postati naša stvarnost, nisam imao prevelika očekivanja o samom plasmanu, pogotovo ako se uzme u obzir da su na takmičenju učestvovali predstavnici iz 78 država širom svijeta. S obzirom da smo tad jedva uspjeli naći sponzore i otići na jednu takvu naučnu smotru, opravdali smo povjerenje javnosti osvojivši zlatnu medalju za svoj projekat iz oblasti energije, pod nazivom **“Hydrogen fuel cell car” (Auto sa vodoničnom/hidrogenskom gorivom ćelijom)**. Taj rezultat nam je obezbijedio stipendiju za studiranje na **North American Univerzitetu u Hjuston**. S obzirom da taj univerzitet nije nudio program za hemiju, a ona je bila moja najveća ljubav, konačna odluka je *pala* da ne prihvatim stipendiju u Americi i da upišem hemiju na PMF-u u Sarajevu.

Druga važna odluka je vezana za odlazak na doktorat u Sloveniju. Nakon završetka osnovnih studija, dvije godine sam obnašao funkciju profesora hemije u osnovnoj i srednjoj školi **“Richmond Park Schools”** u Sarajevu. Jednostavno sam uživao u ulozi da vršim promociju hemije i prenosim znanje mlađim naraštajima. Uz nepresušnu privrženost i želju za naučnim istraživanjem, nerazumijevanje moje vizije od tadašnjeg rukovodstva srednje škole u kojoj sam radio, kataliziralo je moju odluku da se prijavim na konkurs za dodjelu stipendije za doktorski studij u Sloveniji. Iako je tad pored Slovenije u igri bilo još nekoliko opcija, za doktorat u Sloveniji sam se odlučio isključivo zbog toga što je podrazumijevao da ostanem i dalje na području elektrohemijske, na kojem sam prethodno odbranio

svoj diplomski i master rad, samo ovaj put se radilo o drugoj tematici, tačnije o koroziji metala i njegovoj zaštiti. Ljubljana kao grad mi se odmah svidio. Postoji ta neka posebna energija uz rijeku Ljubljanicu. Kasnije, tokom svog višegodišnjeg boravka sam često obilazio i druga mjesta. Međutim, ono što bih posebno istaknuo su prelijepa prirodna bogatstva koja čine Sloveniju, kao i njen veoma povoljan geografski položaj. Tokom četverogodišnje izrade doktorata na **Jožef Stefan Institutu** imao sam priliku da prezentujem svoj naučni doprinos na mnogim regionalnim i europskim konferencijama s područja elektrohemijske, između ostalih u Hrvatskoj, Španiji i Austriji. Također, tokom doktorata boravio sam 3 mjeseca na Tenerifima na **Univerzitetu La Laguna** preko **Erasmus+ programa**, koji mi je omogućio usavršavanje, saradnju sa stranim istraživačima, te pristup instrumentima kojih nemamo u Sloveniji. Nakon odbrane doktorske disertacije, pored matičnog, dobio sam i državljanstvo Republike Slovenije zbog razvoja i doprinosa nauci. Nakon toga sam još ostao uposlenik **IJS-a**, i kada se očekivalo da odem na postdok u inostranstvo na par godina, u svrhu sticanja dodatnog iskustva i usavršavanja na polju korozije, ja sam opet odlučio da poslušam glas duboko u sebi. Odlazak na **Konferenciju za elektrohemičare jugoistočne Europe u Gracu (Graz)** je bila prekretnica. Dok sam gledao predavače koji prezentuju svoje radove s područja elektrokatalize i gorivih ćelija, u meni je

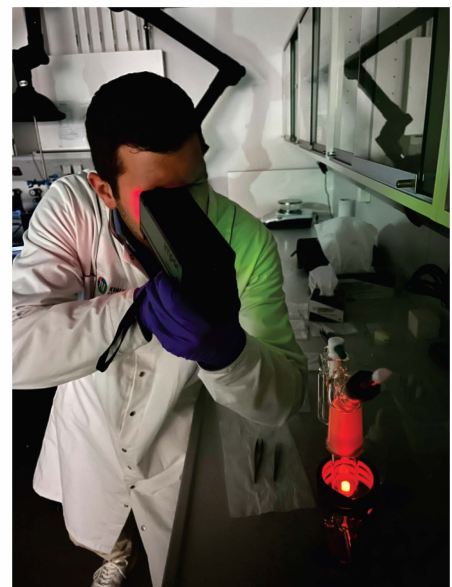
nešto treperilo jer je to bilo moje omiljeno područje nauke još od srednjoškolskih dana, i jednostavno sam poželio da sam dio te globalne priče. Kako sam i dalje bio u elektrohemiji (korozija), samo je bilo potrebno da čvrsto odlučim i napravim odgovarajući korak, tj. da pređem na elektrokatalizu.

To je zapravo bila i moja treća velika odluka. Iako samouvjeren, ali ipak teško prihvaćena na mom bivšem odsjeku, označila je moj turbulentni prelazak s **Jožef Stefan Instituta na Kemijski Institut** u januaru 2023. godine. To je nekako bio i logični slijed događaja imajući u vidu moj afinitet i činjenicu da se na *Kemijskom Institutu* već nalazi grupa specijalizirana za elektrokatalizu (skraćeno "ElectroCats") pod vodstvom **dr. Nejca Hodnika**. Trenutno radim na velikom **ARIS** projektu od **dr. Dušana Strmčnika**, svjetski priznatog eksperta na području fundamentalne elektrokatalize, koji se nakon 15 godina provedenih u Čikagu (*Chicago, Argonne National Laboratory*) u grupi pionira elektrokatalize **dr. Nenada Markovića**, odlučio vratiti u Sloveniju. Naš projekat se zasniva na fundamentalnom razumijevanju reakcije evolucije vodika za novu generaciju elektrokatalizatora na bazi nikla u

elektrolizi alkalne vode. Fundamentalni pristup sam po sebi podrazumijeva istraživanje elektrokatalitičkih procesa na strogo-definisanim površinama kao što su monokristali. To nam omogućuje da izoliramo pojedinačne fizikalne parametre kao što su tačan atomski raspored, te površinski i potpovršinski sastav materijala, i koreliramo ih sa određenim elektrohemijskim osobinama. Krajnji cilj je da uspostavimo link između dobro definisanog modela i kompleksnije, stvarne elektrohemijske interfeze.

O značaju ovog istraživanja govori i zadnja **regulativa Europske Unije** o zabrani proizvodnje automobila na fosilna goriva do kraja 2035. godine, te prelazak isključivo na obnovljive izvore energije. Vodik se nametnuo kao idealni kandidat koji će zamijeniti benzin i dizel, s obzirom da posjeduje najveću gustinu energije među hemijskim gorivima, te da se emituje 0% štetnih gasova tokom njegove hemijske konverzije. Hemijska konverzija podrazumijeva da se ultra čisti vodik, prethodno dobijen elektrolizom vode, iz spremnika (sadašnjeg rezervoara) automobila dovodi u gorivo ćeliju (sadašnji motor) i tu se njegovom reakcijom na elektrokatalizatoru dobija struja potrebna za pokretanje vozila. Ono što želim istaknuti jeste da za razliku od fosilnih goriva, koja sagorjevaju u motoru, vodik ne gori u gorivoj ćeliji nego se elektrohemijski u dodiru sa elektrokatalizatorom transformiše, zajedno s kisikom iz zraka, u vodenu paru i pri tom se dobija potrebna struja za napajanje. Ispostavilo se da je nekadašnja budućnost, ipak, postala naša stvarnost, i biti dio te priče predstavlja pravo uzbuđenje. Nakon 10 mjeseci boravka pod lupom dr. Strmčnika, sa sigurnošću mogu reći da sam se *našao u pravo vrijeme na pravom mjestu*. Iznimno sam sretan, zadovoljan i ispunjen

što imam priliku rasti u veoma zdravom, motivirajućem, prosperitetnom i kompetitivnom okruženju naoružanom znanjem i iskustvom. Iako se u prvi mah moj prelazak s korozije na elektrokatalizu činio kao jedan korak unazad, jer sam odlučio krenuti ispočetka, zapravo se pokazalo da je to bio *sistem pračke* koji je napravio nekoliko koraka prema naprijed u ostvarenju mojih ciljeva i sticanju znanja. **Zato, ne bojte se krenuti ispočetka!** Što se tiče mojih kratkoročnih planova za budućnost, planiram u bliskoj budućnosti otići u inostranstvo na postdok (dodatno usavršavanje) u periodu od nekih godinu dana, te se vratiti nazad na *Kemijski Institut* i to novo znanje primijeniti za daljnja istraživanja i razvoj nauke Republike Slovenije. Moja poruka svima onima koji se nalaze u nekoj dilemi ili nedoumici je da ne zanemaruju svoje *unutrašnje glasove*, da čvrsto vjeruju u sebe i da budu strpljivi, jer staze uspjeha su popločane mnogim poteškoćama, odricanjima, nelogičnim odlukama i velikim zalaganjem i posvećenošću. Stiv Džobs (Steve Jobs) je davno to lijepo sročio za pamtivijek: **"Ne dozvolite da buka tuđih mišljenja uguši vaš unutrašnji glas. Imajte hrabrosti pratiti svoje srce i intuiciju. Oni na neki način znaju šta zaista želite postati"**.

Poslije treninga i upornosti dođe uspjeh

Autor: *Enes Zulić*

Moje ime je Enes Zulić. Rođen sam 27.06.1985. godine u Bihaću. Po struci sam **profesor bosanskog jezika i književnosti**. Moj atletski put počinje krajem 2004. godine. Prije ulaska u atletiku trenirao sam košarku dvije godine. Ljubav prema atletici ipak je prevladala. Gledao sam olimpijske igre u Atheni i privukla me ta čar atletike. S obzirom da sam od malih nogu uvijek bio u sportu, nije mi bilo teško i naporno da počnem sa ozbiljnijim treninzima. U početku sam trenirao sam i bez stručne trenerske pomoći. Nakon par mjeseci treninga i upornosti, došli su i prvi uspjesi. U oktobru 2005. godine pobjeđujem na **polumaratonu** u Bihaću. Do danas moja omiljena pobjeda. Bila mi je čast da mi je medalju i pehar uručio **Branislav Veršić** kojeg sam mnogo volio i cijenio. Početkom 2006. godine stupam u kontakt sa **Josipom Tomićem**, vrsnim trenerom iz Hrvatske. Na osnovu njegovih programa trčanja, postigao sam sve svoje najbolje rezultate. Dugo godina smo zajedno surađivali. Zao mi je što nas je napustio prije dvije godine. Već 2007. godine postižem značajnije rezultate, kada pobjeđujem na **Splitskom polumaratonu** i osvajam drugo mjesto na **Plitvičkom maratonu**. Već sljedeće 2008. godine pobjeđujem na kraćoj stazi na veoma jakom **Plitvičkom maratonu**. Period između 2008. i 2012. godine, imao sam puno uspjeha na uličnim utrkama. Ipak, kruna moje atletske karijere dolazi na ljeto 2012. godine.

Postajem **prvak države na 10000m i u krosu**. Također, bio sam **viceprvak države na 3000m i bronzani na 5000m**. Šest godina zaredom bio sam **prvak Unsko-sanskog kantona na 5000m**. Tri puta **pobjednik poznatog Šumatačkog krosa** na kojem držim i rekord staze. U to vrijeme, bio sam **pobjednik jedinog maratona u Bosni i Hercegovini „Stazama Branka Ćopića“**, gdje sam 2014. godine postavio i rekord.

Iste godine bio sam **viceprvak utrke Bavarske u Münchenu i pobjednik utrke Garching**. Četiri godine zaredom proglašavan sam **najboljim atletičarem Unsko-sanskog kantona**.

Trenutno živim i radim u gradu Freiburg u Njemačkoj. Drago mi je da sam nakon mnogo godina još uvijek aktivan i u dobroj formi. Sad sam više fokusiran na duže utrke poput maratona, a želja je i državni rekord BIH na 50km. Kroz ove godine, atletika mi je dala mnogo. Ja sam neizmjerljivo zahvalan i opet bih sve isto napravio.

Sin, nalik na Bosnu

Sine, nemoj nikad uznemiravati Bosnu. Ni u meni, ni u sebi, nit' oko sebe. Samo je pusti, snaći će se ona. Uvijek se ona snađe. Jaka je ona. Svašta je preživjela. Nagledala se i krvi i suza, i ljubavi i mržnje. Naslušala se i pjesme i jecaja. Pa šta misliš sine, otkud sav taj sevdah? Nije to, tek onako, nastalo. Biće da je lakše pomjeriti planinu, nego ovoj Bosni našoj zapovjediti da bude nešto drugo, osim ono što je ona naumila, snažna i jedinstvena. Neće ona i neće, sine. Neće k'o ni riba van vode. Pusti je. Ne uznemiravaj je. Sav taj ponos i gorčina, vijekovima opstaje, a svaki put proizvede i ljepotu i strah. Ljepotu u ljudima i strah od ljudske gluposti.

Znaš sine, u ovoj Bosni, žive različiti ljudi, različiti ubjeđenja. Različito se Bogu mole, različito se i ne mole Bogu. Različito vjeruju i različito ne vjeruju. Ali pusti ih, neka rade šta hoće. Svi oni u stvari, vole ovu Bosnu, različito vole, svako svoju Bosnu. Različita je to ljubav, a sva različitost samo iz ponosa i inata, kao i svaka njihova različita Bosna.

Eh, moj sine, kad bi samo svi oni, tako različiti, znali nerazličito, da su u stvari, sasvim isti, na Bosnu nalik, na samo jednu Bosnu, isti. Ali, nisu oni krivi što ne znaju. Zato im oprost i voli ih, zbog Bosne im u njima. Sine, Bosnu nikad nemoj povrijediti, niti uvrijediti. To ti ne bih mogao halaliti. Uvrijedi mene ali nju, nju mi ne diraj. I samo još ovo da ti kažem sine, nemoj nikad da Bosna umre u tebi, bez obzira na sve. Radije dopusti da u tebi umrem ja, samo pusti Bosnu, neka nje u srcu tvom i odmah ću i ja biti, odmah tu pored nje, sine.

Edin Pajalić

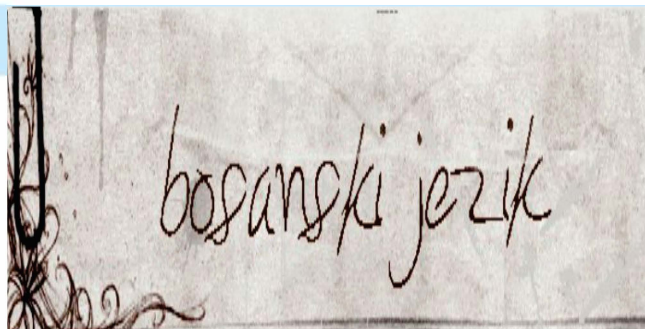
Edin Pajalić je rođen 1979. godine u Cazinu, BiH, gdje je pohađao osnovnu školu, gimnaziju i osnovnu muzičku školu. Tokom ratnog perioda u BiH, počeo je pisati poeziju inspirisanu domoljubljem, patriotizmom i novonastalom stvarnošću prouzrokovanom ratnim dejstvima. Njegova poezija je u tim ratnim vremenima nekoliko puta nagrađivana jos dok je bio u osnovnoj skoli i gimnaziji. Studirao je na **Pravnom fakultetu Univerziteta u Bihaću**, gdje je i diplomirao 2003. godine. Kao pravni savjetnik radio je skoro trinaest godina u oblasti zdravstva, predškolskog, osnovnog, srednjeg i visokog obrazovanja, privrede, izdavaštva, nevladinog sektora, u stranim i humanitarnim organizacijama i u nekoliko udruženja i fondacija. Živio je i radio u Sarajevu od 2007. do 2016. godine gdje se usavršavao u nekoliko različitih oblasti nauke. Istovremeno, radio je na međunarodnim projektima i pružao pravne savjete stranim pravnim subjektima iz Amerike, Engleske, Turske i drugih zemalja. Godine 2016., preselio je s porodicom u Sjedinjene Američke Drzave, te je studirao na **“Reynolds Community College”** u državi Virdžinija, a zatim i magistrirao u oblasti kliničkog socijalnog rada na **“Virginia Commonwealth University”** 2022. godine. Zalažući se za ljudska prava i socijalnu pravdu, volontirao je u nekoliko asocijacija, pomažući uglavnom ranjivim populacijama. Već godinama djeluje kao internacionalni life coach (životni trener) i mentor, s fokusom na lični i profesionalni rast i razvoj. Nakon specijalne edukacije u Americi, postao je dio međunarodnog tima koji se sastoji od profesionalnih trenera iz SAD-a, Kanade, Europe, Azije i Afrike. Kao profesionalni life coach/trener, posjeduje nekoliko certifikata Međunarodne Federacije za životne trenere, odobrenih od strane **“The Institute for Life Coach Training- International Coaching Federation (ICF)”**. Njegovo zanimanje za psihologiju, ljudsko ponašanje, emocije i mentalno zdravlje, odveli su ga u polje kliničkog socijalnog rada i direktan rad sa pacijentima pomažući im kroz psihoterapiju i savjetovanje u oblasti mentalnog zdravlja. Njegova

poezija je objavljivana u osam međunarodnih zbirki poezije u Zagrebu, Beogradu i Skopju. Dobitnik je nekoliko nagrada za poeziju na međunarodnim književnim i kulturnim manifestacijama. Obzirom da godinama samostalno proučava muziku i umjetnost kao način ljudskog izražavanja, često saraduje s umjetnicima iz muzičke industrije na različitim projektima. Trenutno živi i radi u Sjedinjenim Američkim Državama.

Jezik i identitet

Bosanski jezik je razvijao svoju specifičnost kroz vjekove, kroz uticaje različitih kultura i jezika koji su postojali na našim prostorima. Tokom svoje historije bio je pod pritiskom različitih političkih i kulturnih sila koje su pokušavale da ga potisnu ili asimiliraju. Očuvanje bosanskoga jezika je stoga bila i borba za slobodu izražavanja, identitet i prava na jezičku raznolikost. Bosanski jezik se kao jedan od ključnih elemenata identiteta bosanskog naroda i danas suočava s negiranjem i neprihvatanjem. Njegovo negiranje je najvećim dijelom rezultat političkih i nacionalnih sukoba koji su prisutni u Bosni i Hercegovini. Različite političke struje i nacionalističke ideologije su koristile i još uvijek koriste jezik kao političko oružje za stvaranje podjela unutar Bosne i Hercegovine. Negiranje bosanskoga jezika se manifestuje na različite načine. Jedan od njih je osporavanje statusa bosanskoga jezika kao zvaničnog jezika u Bosni i Hercegovini. Također, negiranje bosanskoga jezika se ogleda i u pokušajima da se nametnu drugi jezici kao jedini ispravni i prihvatljivi. Ovo se često dešava u obrazovnom sistemu, gdje se insistira na korištenju drugih jezika, kao što su

srpski ili hrvatski, umjesto bosanskoga jezika. Unatoč neiscrpnim pokušajima negiranja bosanskoga jezika, svijest o njegovom postojanju i historičnosti ni u jednoj fazi njegovog razvoja nije zamrla, uspio je opstati i ostati vitalan dio bosanskog identiteta. Dug razvojni put bosanskoga jezika zastrt je utemeljenim dokazima njegovog postojanja koji i danas prkose vremenu i svjedoče o njegovoj dubokoj historičnosti.

Danas se suprotstavljanje negiranju i neprihvatanju bosanskoga jezika ogleda kroz njegovo očuvanje i promociju. Bosanski jezik ostaje: most koji predstavlja vezu sa prošlošću, kulturom i tradicijom; jezik koji se ističe svojom raznolikošću izraza i bogatstvom riječi; jezik jedinstvene melodije i ritma; jezik koji se odlikuje fleksibilnošću i sposobnošću da se prilagodi različitim situacijama i kontekstima; jezik čije bogatstvi riječi omogućava izražavanje nijansi i dubine osjećaja; jezik u čijoj poeziji su riječi alat za stvaranje snažnih i emotivnih slika; jezik koji odražava povijest, kulturu i duhovnost bosanskog naroda; jezik koji je simbol pripadnosti, očuvanja kulturnog nasljeđa i borbe za nacionalnu jednakost; jezik koji je neizostavni dio identiteta bosanskog naroda.

Šejla Kolubčić

Prošlo je 106 godina od izgradnje džamije u Logu pod Mangartom

Graditelji džamije u Logu pod Mangartom, vrli Bošnjaci hercegovačkih gradova i sela, koji su se kao dio 4. bosanskohercegovačke regimente vojske Austrougarske monarhije borili na Sočkom frontu u vrijeme Prvog svjetskog rata na jesen 1917. godine, čekali su da dođe reisu-l-ulema **Džemaludin-ef. Čaušević** da otvori drvenu džamiju unikatnog izgleda u tom slovenskom selu. U listu *Slovenec* su 24. oktobra 1917. godine zapisali da su za mnogobrojne muslimane koji se bore na Sočkom frontu izgradili predivnu džamiju u kojoj će moći bar neke jedinice izvršavati vjerske dužnosti i da iz Sarajeva dolaze na svečano otvorenje reisu-l-ulema, te vojni muftija. Taj datum je graditelj ljubljanske džamije, odnosno ljubljanskog džamijskog kompleksa muftija prof. dr. **Nedžad-ef. Grabus** označio kao početak organizovane islamske zajednice u slovenskom prostoru.

Na inicijativu muftije Grabusa i ove godine, 24. oktobra, organizovan je događaj povodom godišnjice džamije u Logu pod Mangartom. Ova 106. godišnjica u organizaciji *Zavoda Averroes*

održala se u posebnom ambijentu nagrađenog muzeja Prvog svjetskog rata u Kobaridu. Suorganizatori događaja su bili Kobarički muzej i Fondacija puta mira u Posočju. Muftiji Grabusu su se u promišljanju o ratu, vjeri i miru pridružili Zdravko Likar, doc. dr. Miha Šimac i dr. Hikmet Karčić. Pozdravne govore su imali direktorica fondacije Maša Klavora i direktor muzeja mr. Martin Šolar. U prepunoj predavaonici muzeja gosti iz različitih dijelova Slovenije mogli su slušati razgovor o značaju suživota i poštovanja različitosti koja je postajala u tom vremenu, a bitna je i za svaku naprednu i prosperitetnu društvenu zajednicu današnjice.

Ovakve značajne događaje za bošnjačku i islamsku zajednicu, te širu zajednicu u Sloveniji sigurno je potrebno njegovati i u budućnosti. Nije nam poznato da li je reisu-l-ulema Čaušević otvorio džamiju u Logu pod Mangartom ili još, ipak, trebamo čekati da (neki) sljedeći reisu-l-ulema dođe na svečano otvorenje rekonstruirane drvene ljepotice.

Autor teksta i fotografija: *Denis Striković*

Sukob ideologija i traganje za identitetom u romanu “Snijeg” Orhana Pamuka

Piše: *Ilma Murić*

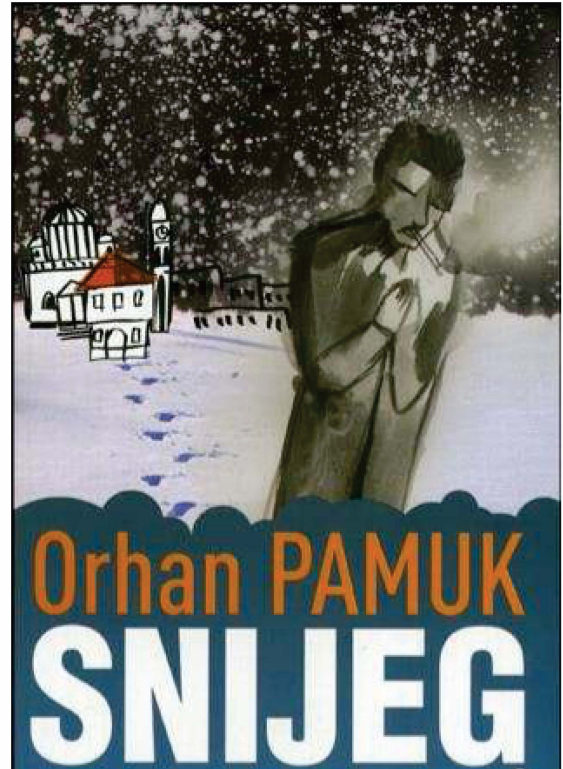
Negdje sam pročitala da je čitanje jednako iskustvo kao i zaljublivanje i putovanje. To je velika istina književnosti. Umjetnički vrijedne knjige učine da zaživimo s njom i uronimo u njen svijet postajući aktivni učesnik svega što se zbiva, a ne samo pasivni čitalac. Upravo to potvrđuje roman *Snijeg* Orhana Pamuka. Pri iščitavanju posljednjeg retka romana *Snijeg*, čitalac postaje bogatiji za još jedno iskustvo jednako ostalim doživljenim iskustvima.

Čitalac dobija potpunu sliku o ustrojstvu turske države i borbi sekularista i sljedbenika Šerijata. Turska je specifična zemlja, to je most koji spaja Istok i Zapad, područje ujedinjenja tradicionalnog i modernog. Upravo o tome piše Pamuk u romanu *Snijeg*. Sukob vjernika i sekularista je na vrhuncu. Svaka strana ima svoja uvjerenja, stavove, i ideale u koje duboko vjeruje i misli da je to jedino ispravno i tačno. Svi oni pod svaku cijenu žele uspostavu svoje ideologije, pritom ne mareći za obične ljude i ne štedeći njihove živote. Sljedbenici obje strane su toliko zalučeni svojim idejama da za njih čovjekov život u toj borbi gubi svaki značaj i postaje kamen za građenje tvrđave zvane pobjeda.

Ono na čemu počiva tursko društvo je sukob sljedbenika Šerijata i sekularista. Taj sukob kao i sukob tradicionalnog i modernog, te sukob selo – grad,

imaju isti izvor i to je ono što opisuje tursko društvo, a što je Pamuk toliko vjerno prikazao da svaki čovjek, bez obzira gdje bio rođen, može shvatiti i razumjeti sve ono na čemu počiva tursko društvo.

Pamuk u *Snijegu* prikazuje cjelokupan proces modernizacije turske države i borbe sa tradicijom, oslikavajući to kroz prikaz svakodnevnog života ljudi. Pamuk predstavlja grad Kars u kojem borba tradicionalno – moderno, grad – selo dolazi do vrhunca tako što izbija vojni udar, a da se pritom nastavlja normalan ljudski život bez obzira na žrtve i teške posljedice. Predstava u Karsu koja se prenosi uživo postaje vojni udar i upravo slikajući tu predstavu, Pamuk na ekspresionistički, čak i naturalistički oslikava nevjerojatnost sukoba u Turskoj. Ta predstava je vrhunac cijelog romana. Tu dolazi do izraza sva zalučnost i besmislenost sukoba. Vještina i genijalnost kojom Pamuk piše i oslikava te događaje ostavlja čitaocu bez teksta, pobuđujući emocije ravne onima koje bi se stvorile da smo bili neki od gledalaca u pozorištu. Sve to ne može da ne „prodrma“ čovjeka i da se ne zamisli o besmislenosti svih sukoba na svijetu i o ružnoj ljudskoj potrebi da uništava jedinu nadljudsku istinu, a to je vjera.

Onaj koji nam predočava sukob tradicionalnog i modernog, i kroz čiji život i putovanje saznajemo o svim događajima je glavni lik Ka, pjesnik koji živi u Njemačkoj. Ka u romanu ima identitet pjesnika koji uvijek raži inspiraciju za svoje pjesme i napokon je pronalazi došavši u gradić Kars. Pjesme kao da mu same dolaze i on ih sve zapisuje. Njegova glavna inspiracija, okupiranost, ono osnovno čemu se Ka vraća jeste pahulja snijega. Ka filozofski promišlja o pahulji snijega, da bi je kasnije i nacrtao, te podijelio njene dijelove dajući svakom dijelu neku od emocija ili aspekata života. Za njega je ta pahulja simbol, odnosno model života. Grafički prikaz pahulje predstavlja Kaovo poistovjećivanje snijega, odnosno pahulje kao smisla ljudskog života.

Pamuk u ovaj roman uvodi književnost i sam identitet pjesnika. Pitanje je da li bi neki drugi glavni lik da nije bio pjesnik bio u stanju iznijeti svu stvarnost i živost sukoba tradicionalnog i modernog. Ka ima identitet pjesnika što naročito jača dolaskom u Tursku, ali njegov lični identitet je izgubljen u borbi starog i novog. Ka je odrastao u Istanbulu, uživajući u svemu onom što je donijela modernizacija. On je živio proevropski ne poznavajući tradiciju i religiju. Ka luta tražeći sebe jer ne zna da li je vjernik ili ne. On negira religioznost i vjeru, ali mu dolazak u Kars budi ono što je davno izgubio ili namjerno odbacio, a to je vjera. Ka je na razmeđu dva svijeta, odnosno društva, njemačkog i turskog. On osjeća da nigdje ne pripada. Svugdje se osjeća kao stranac, ali je taj osjećaj jači u Njemačkoj.

Dolaskom u Tursku, Ka pronalazi svoj izgubljeni identitet, identitet Turčina. On osjeća nostalgiju za Turskom, djetinjstvom, roditeljima, prijateljima. Sve te emocije su prisutne u Njemačkoj, što prikazuje njegov način života, ali one doživljavaju vrhunac dolaskom u Kars, kada poprimaju pravi smisao i značenje. Nostalgija kod Kaa izaziva melanholiju, sjetno raspoloženje i trenutke u kojima se Ka podsjeća na slike i događaje iz djetinjstva. On se

sjeća džemepera koji je nosio, njegovog mirisa, majke, oca, prijatelja, ulica u kojima se igrao.

To izaziva jake osjećaje kod njega. Najvažnije što ga podsjeća na djetinjstvo i što evocira sjećanja je Svila u koju se Ka ponovno zaljubljuje. Njihova ljubav izaziva nove osjećaje kod Kaa i ona je razlog njegove inspiracije i toga što mu pjesme dolaze „same od sebe.“

Snijeg je roman koji predstavlja vjernu sliku turskog društva koje se koprca boreći se između religioznog Istoka i nereligioznog Zapada, prikazujući krhkost i Istoka i Zapada. Postajući dio jedne ili druge strane, ljudi postaju zalučeni idejama ideologije koju su prihvatili, ne uviđajući svu nelogičnost koja počiva na tom sukobu.

Roman *Snijeg* predstavlja pravu sliku tog sukoba, otkrivajući svu besmislenost sukoba i oslikavajući beskrupuloznost ljudskog ponašanja koje je

rezultat ovih ideologija. Čitajući ovaj roman i doživljavajući ga na pravi način nećemo sebi dozvoliti da postanemo jedan od zalučenika na predstavi, koju je Pamuk tako naturalistički i sa puno književne genijalnosti prikazao.

Nemoguće je živjeti u društvu koje počiva na sukobu tradicionalnog i modernog, pritom imati zdravorazumsko razmišljanje, a da se ne izgubi identitet i da se čovjek ne osjeća izgubljen i na udaru ove dvije ideologije. Kaa u *Snijegu* ima više identiteta, a to su identitet pjesnika, zaljubljenog čovjeka, koji traži identitet koji će odrediti njegovu pripadnost Turskoj ili Njemačkoj.

Ideologije uvijek donose loše stvari. Nekad su to vojni udari, ratovi, materijalna uništenja, ljudske žrtve, ali je pritom uvijek prisutno gubljenje identiteta običnog čovjeka koji se želi oduprijeti svim ideologijama i zadržati ispravan pogled na svijet, na dešavanja u društvu i na promjene u nama samima.

Članovi društva *Ljiljan* - bosanski ambasadori kulture i sporta u Sloveniji

Piše: *Ale Botonjić*

Godine 2023. u septembru se navršilo punih trideset i jedna godina od osnivanja Društva bosanskohercegovačkog i slovenskog prijateljstva *Ljiljan* u Ljubljani. Društvo *Ljiljan* je osnovano i registrirano te davne 1992. godine u vremenu agresije Srbije i Crne gore na Bosnu i Hercegovinu, u vremenu početka genocida, u vremenu najvećeg stradanja bosanskog naroda. Društvo je osnovano sa ciljem da se što više pomogne našem narodu i našoj Bosni i Hercegovini. U tom vremenu veliki broj bosanskog naroda našao je spas u Republici Sloveniji. Tadašnji Bosanci koji su tad do početka agresije i rata u BiH radili i živjeli u Republici Sloveniji, trudili su se da pomognu svom narodu, na sve moguće načine. Ni meni lično tad nije bilo lahko. U tom vremenu sam ostao bez posla, firma je zbog rata propala, jednostavno je nestala, kao da nikad nije ni postojala. Trebalo je tad preživjeti u takvim okolnostima: ja bez posla, ženina plata mala, nedovoljna za četiri člana familije, dok je u isto vrijeme kod mene u stanu spas našlo još sedam članova, mojih bližnjih rođaka, koji su morali napustiti sve što su imali u našem mjestu Botonjići, samo da bi spasili živu glavu. Oni koji nisu uspjeli pobjeći su pobijeni. Ubijeno je mojih 57 Botonjićana. Meni tad nimalo nije bilo lahko, nije mi bio toliki problem što sam ostao bez posla, bez finansijskih primanja, ali mi je bilo žao mojih Botonjićana, moga rodnog kraja i naše Bosne. Kad tad nisam poludio, što bi naš narod reko *fricio sa pameti*, nikad neću!

Spas sam našao u Društvu *Ljiljan*

Početak organizacije osnivanja Društva *Ljiljan* je počeo već u proljeće 1992., a zvanično registrirano 16. septembra 1992. Ja sam se priključio *Ljiljanu* u augustu iste godine. Pošto sam bio nezaposlen, vremena sam imao na pretek. Svoje slobodno vrijeme sam koristio za aktivnosti u Društvu. Bio sam aktivan na svim aktivnostima koje smo tad sprovodili. Na početku, moja najznačajnija aktivnost je bila dežuranje u kancelariji koja je tad bila na adresi Celovša 149 u Ljubljani. Dežuranje se, uglavnom, odnosilo na javljanje na telefon, te davanja informacija oko pomoći izbjeglicama. Uz pomoć radio-amatera smo puno radili na spajanju izbjeglica sa porodicom i rodbinom po

Sloveniji i cijeloj Evropi. Tad je *Ljiljan* bio jedina institucija gdje bi se izbjeglice, odnosno naš bosanski narod mogao obratiti i zatražiti potrebnu pomoć. U Društvu je tada već bila zvanično formirana sekcija za sport i rekreaciju, ali je slabo funkcionisala. Na prijedlog nekoliko omladinaca, sportaša, dobrih fudbalera došlo je do osnivanja ekipe malog nogometa. *Ljiljanova* ekipa malog nogometa je osnovana u jesen 1992. godine. Ja lično nisam bio neki fudbaler (moj omiljeni sport u mladosti je bila atletika, trčanje), ali volio sam i fudbal. Na prijedlog nekoliko omladinaca, fudbalera prihvatio sam da ja budem organizator i privremeni vođa nogometne ekipe, koja je kasnije postala okosnica sportske sekcije. Odmah na početku kod prvog našog okupljanja iskrasnio je prvi

pozitivni problem, jer se iskazalo da smo imali više kandidata, dobrih fudbalera pa smo formirali dvije ekipe. Jednoj ekipi smo dali ime »Ljiljan« a drugoj »CB sekcija«, jer smo imali u Ljiljanu dobru i aktivnu CB sekciju radio-amatera, koja je bila aktivna kod liječenja ranjenika, žrtava rata. Tada tek formirana ekipa malog nogometa - sportska sekcija, vrlo brzo je postala prepoznata u Republici Sloveniji. Vrlo brzo poslije osnivanja naša fudbalska ekipa je u Jesenicama na turniru kod Kud-a »Biser« osvojila svoj prvi pehar, i to drugo mjesto. U proljeće 1993. godine smo osvojili prvo mjesto na turniru »Primorski Ljiljan« u Kopru. Prestankom rata, kad je formiran Svjetski Savez Dijaspore Bosne i Hercegovine, naša sportska sekcija Ljiljana postaje, ustvari, Reprezentacija BH Dijaspore iz Republike Slovenije. Kod mnogobrojnih učešća sportske ekipe po Evropi, dobri i solidni rezultati nisu izostajali. Na turniru BH Dijaspore u malom nogometu koje je održano prvi put u Bosni i Hercegovini u Kladaši 2011., naša ekipa Ljiljan, kao reprezentacija iz Slovenije je osvojila drugo mjesto. Naša Sportska sekcija društva Ljiljan je organizovala jednom i jedan od boljih turnira SSBD u Republici Sloveniji u Ljubljani gdje je kao domaćin i osvojila zavidno mjesto. Vrlo teško je sad nabrojati sve one koji su zaslužni tome da je sportska sekcija bila aktivna i da ima iza sebe tako dobre rezultate, jer mnogo ih je bilo, mijenjale su se ekipe, njihovi treneri i njihovo rukovodstvo. Da ne bih koga zaboravio, izostavio, te na taj način iste uvrijedio, odlučio sam da ničije ime ne spominjem. Nadam se da mi isti neće zamjeriti.

Ali, ipak, navešću ovu sadašnju sportsku sekciju.

Dobro se vraća dobrim!

Uh, dobro se sjećam, 12. maja 2023. Bio je petak. Ja zalijevam cvijeće na balkonu svoje kuće u mom mjestu Botonjići. Naše ošljačko sunce je bilo već pustilo svoje zrake, počelo da grije. Zalijevajući cvijeće bacim koji pogled na put koji prolazi ispred moje kuće. Gledam ja kad ono jedno auto ljubljanskih registracija svrati u moju avliju. Nisam odmah prepoznao avto, ali kad je parkirao, iz auta je izišao Elvis Alukić - predsjednik društva Ljiljan, moj nasljednik, momak koji je preuzo funkciju predsjednika Ljiljana 2012. godine. »Gdje si Ale?! - povikao

je Elvis i mahnuo mi rukom da sidem. Silazeći sa balkona razmišljao sam samo o tome da nije šta, ne daj Bože, bilo. Ali, kad sam sišao on mi reče, onako veselo: »Vidiš Ale da ja tebe znam naći, ne možeš mi se sakriti ni u mišijoj rupi, a i tad opet bih te našao«. Dok sam se pozdravljao sa Elvisom, iz auta izadoše još dva momka.

I, tako dok sam se pozdravljao sa momcima, Elvis mi reče, kao da mi naređuje: »Ale, nemamo mi vremena za priču, ti moraš sa nama u Sarajevo. Idi i spremaj se, odmah krećemo!« »Što moramo u Sarajevo?« - upitao sam začuđeno. »Idemo na svjetsko prvenstvo u malom nogometu Svjetskog saveza

dijaspore BiH, idi spremaj se i ne pričaj, pričat ćemo usput u autu! Ti si počasní gost naše sportske sekcije«. Vrlo brzo sam se spremio, uzeo ono što je bilo potrebno za put i krenuli smo prema Sarajevu. Pričajući u autu, najviše o temama vezanim za društvo *Ljiljan*, začudio sam se kad smo stigli u Turbe kod Travnika. Vrlo brzo me je prošlo vrijeme. U Turbetu smo malo stali. Klanjao sam džumu – namaz, te nastavili u pravcu Sarajeva. Kad smo stigli u Sarajevo, već nas je čekao preostali dio ekipe, koja je iz Ljubljane stigla sa kombijom direktno u Sarajevo. Poslije smještaja u hotelske sobe i kratkog međusobnog druženja uz kahvu i osvježavajuće piće, svi skupa smo otišli na žrebanje ekipa za sutrašnji turnir. Ja sam lično dobro poznao Harisa - predstavnika nogometne ekipe Njemačke, te dobrog prijatelja Tarzu i njegovu ekipu iz Belgije. Kad sam konačno otišao u hotelsku sobu pomislio sam da ću se tad dobro odmoriti, ali tek onda su mi misli odlutale u ona teška vremena, u prošlost prije trideset i jednu godinu, kad smo se mi Bošnjaci organizirali, pokrenuli *Ljiljan* i sportsku sekciju. U ovoj sadašnjoj sportskoj sekciji su većinom mladi članovi koji u to vrijeme 1992. nisu bili ni rođeni. Samo Edin Budimlić, koji je kao trener doveo ekipu u Sarajevo, tad je bio jedan od najmlađih fudbalera u Ljubljani. Edin je bio praktično član dvije ekipe malog nogometa, ekipe »Koala« firme *Gradvin* Adema Kardaševića, te ekipe iz *Ljiljana*. Te dvije ekipe u Ljubljani su bile tad međusobni prijatelji, ali na terenu su bili ljuti protivnici. Na većini tadašnjih turnira jedna od te dvije ekipe bi obavezno osvajala po neku medalju. Često puta su međusobno igrale i finale. Pored Edina u Sarajevo je došao i doveo ekipu *Ljiljana* sadašnji predsjednik društva g. Elvis Alukić.

Elvisa Alukića je tad 1992. dovela njegova mama kao izbjeglicu, dječaka koji je, možda, imao nekih 7 ili 8 godina. Kasnije, kad je Elvis odrastao, što bi naš narod rekao *protegao*, učlanio se u društvo *Ljiljan*. Sjećam se dobro da je bio vrlo nestašan momak. Često bi mi pravio probleme. Jednom je *Ljiljan* organizovao priredbu u Črnuču. Meni je, kao predsjedniku, tad na tu priredbu obećao doći Ambasador Bosne i Hercegovine sa svojom delegacijom. Da osvjetlam obraz društvu *Ljiljan*, za goste sam pripremio zakusku, nekoliko pladnjeva suhovine, pastrme, salame i bosanskog sudžuka. Na priredbu nije došao ambasador, ali je došla delegacija Ambasade BiH. Kad se priredba završila, ja sam delegaciju odveo u garderobe gdje je bila pripremljena zakuska. Kad sam zajedno sa delegacijom ušao u garderobu, nastala je potpuna tišina, iako su unutra bili članovi našeg folklora sa gošćom priredbe, glumicom Vesnom Anđelković. Svi su šutili. Bila je mukla tišina, a meni je bilo sve to sumnjivo. Otkrijem ja jedan pladanj, on prazan. Otkrijem drugi, on prazan. Otkrijem treći kad i on prazan. Pogledam ja onako ljutito, namrgođeno u te svoje folkloraše. Ohrabrena gošća, glumica Vesna progovori: »Oprosti, Ale! Ja sam kriva. Bila sam puno gladna, pa sam pitala da li ima nešto za jesti, kakav sendvič ili makar nešto slatko, pa smo ugledali te pladnjeve i jednostavno nismo mogli im odoljeti. Eto, pojeli smo, ja sam krivac«. U garderobi poslije tišine nastao je smijeh, a mene sramota, lice mi preuzelo neko crvenilo, uveliko me neka muka obuzela. Na to mi je predstavnik delegacije rekao: »Ne sekiraj se predsjedniče, mi i tako nismo gladni, pojeli su pa šta! Bolje da su i oni pojeli, nego mi, oni su više zaslužili, jer igrali su odlično a mi smo uživali.« Poslije priredbe, kad sam se malo smirio, otkrio sam da je najveći krivac što

se suhovina pojela upravo Elvis Alukić. Elvis je otkrio Vesni šta je u pladnjevima. Kad je Vesna počela da jede, priključili su joj se i ostali folklorashi. Elvis više nije mogao ništa napraviti, pa im se na kraju i on pridružio. U razmišljanju sam i zaspao. Sutradan, kad sam se probudio, popio jutarnju kahvu, skupa sa ostalim fudbalerima sam otišao u sportsku dvoranu gdje se održavalo *Svjetsko prvenstvo BiH dijaspora*. Poslije zvaničnog otvaranja i prije početka prvenstva, svi smo se fotografisali. Velika mi je čast bila da se svi zajedno fotografišemo sa članom predsjedništva BiH Željkom Komšićem. Dok je trajao turnir, ja sam jednostavno uživao u kvaliteti ekipa. Najviše me oduševila igra naše ekipe. Ekipa je bila odlična, dobro je igrala, ali malo nam je falilo da osvojimo jednu od medalja. Jednostavno, nismo imali sportske sreće. Poslije završenog turnira zajedno smo otišli na Bašćaršiju malo prošetati i uživati u ljepoti i dobrim sarajevskim ćevapima. Sutradan, u nedjelju poslije dobrog spavanja, prošetali smo malo po Ilidži, jer se turnir i hotel u kojem smo boravili, nalazio na Ilidži. Kad smo krenuli kući, ja u svoj Ključ a Elvis i ostali za Ljubljano, svratili smo u čuveni restoran kod Seje Brajlovića. U tom restoranu, iako nisam bio posebno gladan, izabrao sam pileće ražnjice duge više od pola metra. Poslije ručka uputili smo se na dobro poznato izvorište rijeke Bosne. Na izvorištu rijeke Bosne smo se nauživali njene ljepote, popili osvježavajuće piće i krenuli na put preko Travnika do moga Ključa, mojih Botonjića. Na moju molbu svratili smo u selo Ahmiće, mjesto gdje je za vrijeme rata veliki broj Bošnjaka nevino stradalo, ubijeno 116 civila. Pobili su ih hrvatski zločinci. Poslije Ahmića, krenuli smo dalje prema Travniku. Kad smo posjedali u avto i čim smo krenuli, rekao sam

Elvisu: »Elvise, imam još jednu želju. Molim te da u Travniku ili negde usput, svratiš u neki restoran da ručamo, da nešto pojedemo. Evo za ova tri dana niste mi dozvolili da vas počastim, a ja imam dobrih razloga da vas častim sve skupa, a posebno tebe, Elvise«. »Kakav razlog ti imaš da nas častiš? Mi Ljiljanovci imamo dužnost i obavezu da tebe poštujemo i častimo kad god je to moguće.« Prekinuo sam Elvisa i rekao mu: »Naljutiću se na tebe ako ne svratiš.« Zatim sam ušutio. U dušu me dirnulo poštovanje od strane Elvisa, ali i cijele sportske sekcije, pa i cijelog društva *Ljiljan*. Vozi tako dalje Elvis, a ja i dalje šutim. Prolazimo Travnik, a on ne zaustavlja auto. Negdje prije Turbeta Bogami Elvis skrenu pred neki restoran, mislim da se zove Vrelo. Ušli smo i naručili piće i hranu. Kad smo popili prvo piće, malo se osvježili, meni se otvorila duša, pa sam počeo pričati priču koju sam nastavio pričati u autu i poslije ručka. Evo, Elvise i vi momci, da vam kažem jednu istinu - **dobro se vraća dobrim**. Kada se prije trideset i jednu godinu *Ljiljan* osnivao, ja sam bio u vrlo teškoj situaciji, najviše zbog događaja u našoj Bosni, a i zbog mojih finansijskih problema u Ljubljani, jer sam bio bez posla. Svoj spas, smiraj sam pronašao u *Ljiljanu*. Moj najveći uspjeh u *Ljiljanu* je spas *Ljiljana*, da se ne ugasi 1996. godine. Za vrijeme rata je imao preko 1300 članova. Prestankom rata u Bosni 1995., povratkom našeg naroda svojim kućama u Bosnu, na svoja ognjišta, članstvo *Ljiljana* se naglo počelo smanjivati. Najveći problem je tad bio što smo opravdano ostali bez predsjednika. Nekoliko članova je vršilo funkciju v.d. predsjednika, ali niko nije bio spreman da prihvati ulogu predsjednika. Krajem 1996. sam uvidio da se treba nešto učiniti da

se spasi *Ljiljan*, da se ne ugasi. Krajem godine organizujem ja Skupštinu Društva na kojoj je, pored ostalih tačaka, bila najvažnija tačka izbor rukovodstva *Ljiljana*. Na toj Skupštini je bilo prisutno svega 27 članova, većinom omladine folklorne i sportske sekcije. Tad sam prihvatio funkciju predsjednika i jednoglasno potvrđen sa novim članovima Izvršnog odbora. U mom obraćanju sam rekao: *Budućnost Ljiljana je u omladini, ja ću se prvenstveno zalagati, truditi da što bolje radim sa omladinom i za omladinu. Omladina je garancija opstojnosti društva*. Evo, sada kad sam u penziji, nakon trideset i jednu godinu, ti moji snovi se ostvaruju. Još uvijek društvo vrlo dobro funkcioniše, baš onako kako sam ja tad zamišljao. Društvo *Ljiljan*, njegovi članovi su i sad *Ambasadori Bosne i Hercegovine* u Republici Sloveniji. Kada sam iz opravdanih razloga, penzionisanja, ali i zbog zdravstvenih problema morao da napustim ulogu predsjednika

društva, imao sam dovoljno povjerenja, pa i hrabrosti da za novog predsjednika predložim možda najnestašnijeg momka u Ljubljani - Elvisa Alukića. Bio je Elvis nestašan, ali je bio i poslušan jer kad god sam mu dao kakav zadatak, uvijek ga je dobro i kvalitetno izvršio. Sada kad sam u penziji vrlo mi je drago i ponosan sam što još uvijek *Ljiljan* postoji, pa čak i bolje radi nego u moje vrijeme. Još uvijek većinu članova čini omladina, a to je dobro. Nije mi poznato da li postoji još neko društvo da ima svoje vlastite vrlo lijepe poslovne prostore, a što nije mala stvar. U vrlo lijepom i prijatnom razgovoru, put je protekao brzo. Začudio sam se kad smo stigli pred moju kuću. Tamo gdje me Elvis našao, tu me i vratio. Prilikom rastanka, Elvisu i momcima sam zaželio sretan put sa porukom: **Elvise, nastavi tako kako radiš, ja tebi i članovima Ljiljana želim svako dobro. Ponosan sam na vas i naš Ljiljan.**

Voli vas vaš Ale!

Ekipa društva „LJILJAN“ u društvu predsjednika predsjedništva BiH Željko Komšić

Bosansko sijelo u Medvodama 16. 9. 2023.

Sijela u Medvodama su naša tradicija već dugi niz godina, na kojima se trudimo okupiti mnogobrojnu publiku koja će rado dolaziti ne samo na sijela, nego i na ostale događaje u našoj organizaciji. Septembar je inače mjesec u kojem obilježavamo godišnjicu društva, pa je i ovo sijelo bilo posvećeno upravo tome. Proslavili smo 31. godišnjicu *Društva Ljiljan*, te sve godine neprestanog uspješnog rada. Ponosni smo što svaki put uspijemo privući ogroman broj ljudi na našim manifestacijama i druženjima.

U kulturnom dijelu programa predstavila su se i mnogobrojna kulturna društva iz Slovenije. Svoje folklorno umijeće su pokazali naši gosti *KUD Merak* iz Črnomelja, *KŠDB Biser* iz Jesenica, *KUD Sevdah* iz Novega Mesta, *Društvo Izvor* iz Kranja i *Društvo Bosanski dijamat* iz Maribora. Predstavili su se i domaćini ovoga sijela, *Društvo Ljiljan* sa dvije omladinske i jednom dječijom folklornom grupom.

Dvoranom je od samoga početka vladala pozitivna energija, a što predstavlja glavni uslov kako bi sve prošlo u najboljem redu. Dvorana je kao i svaki put bila popunjena skoro do posljednjega mjesta, a za to su bile zaslužne naše zvijezde narodne muzike, i to Adnan Nezirov, Elma Hadžić, Armin Huremović i Mirela Halilović. Dobre muzike, plesa, igre i kola nije manjkalo, kao ni dobre hrane, ali isto tako kahve i slatkih specijaliteta koje su kao i uvijek pripremile naše vrijedne članice.

Nizale su se pohvale kako za organizaciju, tako i za dobar provod. Gosti su odlazili zadovoljni, a nama su srca bila puna radosti i zadovoljstva kao i svaki put.

Aldin Hadžić

Zrno zavičaja u Sloveniji

Kulturno i sportsko društvo *Sandžak* iz Slovenije je 19.05.2023. organizovalo književnu večer pod nazivom *Zrno zavičaja*. Predstavljena su dva autora i njihove dvije knjige.

Sefadin Korać je predstavio svoj prvijenac, zbirku pjesama na bosanskom jeziku pod naslovom *Pola, pola*. Pjesme svojim stihovima opisuju najljepše osjećaje ušivene u rodni Sandžak, opisuju ljubav prema Bihoru i njegovim ljudima. U zbirci su svoje mjesto našle i pjesme o ljubavi, vjeri i narodu. O mladom autoru, renomirani književnik Faiz Softić je napisao ovako: „*Nemojmo ostati na površnoj recepciji poezije Sefadina Koraća, zamislimo se nad njegovim stihovima i shvatit ćemo poruke koje nam odašilje svjetlo njegovog dara. Ime Sefadina Koraća će, sasvim zasluženo, naći zavidno mjesto u savremenoj bošnjačkoj poeziji koja nastaje daleko od mjesta rođenja njegovih autora.*“

Selma Skenderović je predstavila zbirku kratkih priča *Žašto šutiš, Hava?* Knjiga je prevedena iz slovenskoga na bosanski jezik, a izdavač je Bošnjačko kulturno društvo *Ruh* iz Domžala i *Lijepa riječ* iz Tuzle. Priče govore o djeci doseljenika koja prolaze kroz različite vidove diskriminacije. Selma je toj djeci dala glas i mogućnost da se čuju nepravde koje su doživjeli. Knjiga *Zašto šutiš, Hava?* (slo. *Zakaj molčiš, Hava?*) je doživjela veliki uspjeh, pa je Selma za nju dobila mnogobrojna priznanja i nagrade, među kojima su *Urškina nagrada* koja se dodjeljuje za najbolje prvijence, te nagrada za najboljeg mladog autora na ovogodišnjem sarajevskom književnom sajmu. O samoj knjizi književnik Fajko Kadrić je napisao: „*Knjiga Selme Skenderović, Zašto šutiš,*

Hava? je buntovnička priča djeteta koje je sa svojim roditeljima, trbuhom za kruhom, došlo u Sloveniju i pokušava se uklopiti u sredinu i kulturu kojoj ne pripada, i ma koliko se kameleonski trudila da oponaša svoju okolinu, ta ista je ne prihvata. Priča nastaje u trenutku kada Hava, iscrpivši sve svoje mogućnosti da se prilagodi i postane blaženi neprimjetni dio okoline koja je uporno odbacuje, nanovo pronalazeći po neku značajku kojom će je obilježiti i odvojiti, eruptira svom snagom, bacajući toj istoj okolini i društvu u lice sva otrpljena poniženja, omalovažavanja i uvrede. Nažalost, ovo je priča svakog djeteta i odraslog čovjeka u bilo kojoj zemlji izvan one u kojoj je rođen i vrijedna je svakog čuđenja činjenica da je ovo prva knjiga takve vrste“.

Moderator programa je bio Denis Striković, a dijelove iz knjiga su čitali Mehdiya Šabotić, Senada Kalač i Adin Korać. Prisutnima se obratio i zahvalio predsjednik društva Džemal Kočan.

Prostorije društva su bile popunjene do posljednjeg mjesta, a poslije formalnog dijela večeri je slijedilo prijatno druženje uz tradicionalne dobrote koje su pripravile hanume: Meliha Korać, Almira Škrijelj i Beti Maleškić.

Manifestacija *Zrno zavičaja* ima za cilj da predstavi i afirmiše mlade književnike koji svojim pisanjem promovišu rodni kraj, te im na taj način odškrije vrata publike.

Piše: **Sefadin Korać**

Slatka Istra

Tradicionalna bosanska kuhinja, autentični preplet kolorita Istoka i Zapada, formirana je dugim periodom i neraskidivom vezom je povezana sa bosanskim običajima.

Čuvanjem običaja pripreme jela po tradicionalnom receptu i postupku, mi čuvamo od zaborava svoje običaje i tradiciju.

Krajem ljeta (30. septembar) je u Kopru na Ukmarovom trgu održan međunarodni festival poslastica i slatkih proizvoda pod nazivom »Slatka Istra«. Na ovogodišnjem festivalu je pored slatkoga sadržaja, program bio dodatno obogaćen sa ponudom drugih kuharskih specijaliteta sa područja Istre pod nazivom *Altroke Istra Gourmet Festival*.

Kulturno, umjetničko i sportsko društvo »Behar« iz Kopra se na festivalu predstavilo sa tradicionalnim bosanskim slatkim jelima kao što su baklava, ružice, hurmašice i tulumbe. Vrijedne ruke, kvalitetni proizvodi, nasmijana lica i jaka volja bili su glavni moto naših članica. Upravo to se pokazalo kao dobitni recept prepoznat od strane kupaca i posjetioca, te zahvaljujući kojem je društvo dobilo **nagradu za najbolji i najsladši štand festivala Altroke Slatke Istre**.

Dio atmosfere vam donosimo na slikama.

Dijana Harčević Čatić

Festival bosanske kulture u Kopru

Dan državnosti Bosne i Hercegovine se obilježava 25. novembra. Na taj dan 1943. godine, na prvom zasjedanju ZAVNOBiH-a u Mrkonjić Gradu usvojena je Rezolucija ZAVNOBiH-a, u kojoj je izražena odlučnost naroda BiH da njihova zemlja bude zbratimljena zajednica u kojoj će biti osigurana puna ravnopravnost svih, te ravnopravnost NR BiH unutar SFRJ, sa historijskim granicama koje su datirale još iz vremena srednjovjekovne Bosne.

Kulturno, umjetničko i sportsko društvo »Behar« iz Kopra povodom Dana državnosti Bosne i Hercegovine organizuje manifestaciju pod nazivom »Festival bosanske kulture«. U sklopu Festivala su organizatori pripremili bogat cjelodnevni program sastavljen iz niza različitih radionica posvećenih afirmaciji bosanske kuhinje i učenja folkloru, te predavanja i radionica na temu historijskog razvoja bosanske države i bosanskog jezika. Pored radionica i predavanja na te teme u večernjim satima je upriličen i bogat folklorno - kulturni program.

Dijana Harčević Čatić

KUŠD BEHAR VAS VABI NA CELODNEVO PRIREDITEV
KUŠD BEHAR VI INVITA AL

Festival bosanske kulture

25.11.2023

Kampel 3g / KOPER - Kušd Behar

ob 10h delavnica folklore
ob 13h predavanje "Razvoj bosanskog jezika"
ob 14h kuharska delavnica
od 16h glasbeni in kulturni program
Izložba narodnih noš / kuhanje bosanske kave /
Stojnice s tradicionalno hrano in slaščicami

Sa merakom

KUD Merak Črnomelj je tokom 2023. godine održao nekoliko aktivnosti.

Prvi projekat u 2023. godini bio je u mjesecu martu, i to priredba pod nazivom *Sa merakom kroz igru i pjesmu*. Tu su se predstavile mnogobrojne folklorne grupe, te po prvi put recitacijska i dramska grupa, koje su bile jako uspješne i prihvaćene što se pokazalo sa velikim aplauzom od strane publike.

(Slika prireditve)

Društvo je prošle godine počelo sa kuharskim radionicama, koje su postale veoma posjećivane. Na tim radionicama učimo kako pripremiti pravu bosansku pиту i, naravno, našu poznatu baklavu, gurabije, hurmašice i druga tradicionalna jela.

Svake godine *ZIK Črnomelj (Zavod za izobraževanje in kulturo)* vodi projekat pod nazivom *Tedni vseživljenjskega učenja*, gdje se *KUD Merak* odazvao pozivu, uzeo učešće i predstavio dvije kuharske radionice, te posjetio *Dom starijih občanov Črnomelj* i proveo sa njima jedno divno popodne uz kahvu i baklavu.

Kao i svake godine, folklorna grupa i ove godine nastupa na najvećem i najstarijem folklornom festivalu u Sloveniji pod nazivom *Jurjevanje u Beloj krajini*, koje se održava u Črnomelju.

Društvo nastavlja rad i svoje aktivnosti ponovo u jesen, gdje nas očekuje nekoliko nastupa, u na različitim mjestima, kao što su Medvode, Jesenice, Črnomelj.

Dana 8.10.2023. bilo nam je čast nastupati na dobrodjetnom koncertu u Semiču.

Koncert je održan u prepunoj dvorani sa mnogobrojnim gostima sa slovenske estrade, a sva sredstva su bila namijenjena stradalima u poplavama koje su zadesile Sloveniju u augustu.

Isto tako, 21.10.2023 *KUD Merak* organizirao je i *Dan otvorenih vrata*, kao i svake godine.

Odaziv je bio odličan, kao i druženje sa ljudima koji su bili iznenađeni i oduševljeni sa našim radom, prijaznošću i, naravno, našom tradicionalnim jelima.

Sjećanje na Vinka Šamarlića

Bošnjačko kulturno društvo »Ruh« Domžale je 21.10.2023. godine po četvrti put uspješno organizovalo turnir u stonom tenisu, a koji nosi ime po velikanu Vinku Šamarliću. Turnir se odigrao u Domžalama u izuzetno srdačnoj i prijateljskoj atmosferi. Prijavljenih je bilo oko trideset takmičara različitih starosti, a među njima je bilo i predstavnika ljepšeg pola. Treće mjesto je zauzeo Alem Kasumović, drugo mjesto je izborio Almir Osmanović, a zasluženom pobjedom i prvim mjestom se okitio Albert Korać. Pohvale za odličnu organizaciju idu svim članovima društva *Ruh* koji su dali doprinos, a posebne pohvale idu Faruku Krupiću i Rasimu Hairlahoviću. Turnir ne bi mirisao na domaćinsku atmosferu da nije bilo hanuma koje su pripremile bogatu sofru i dobru volju. Na kraju turnira, poslije proglašenja pobjednika, Izudin Bužimkić se je pobrinuo da se putem dokumentarnog filma prisjetimo Vinka Šamarlića, džudiste sa olimpijskom normom, koji je radije izabrao odbranu Sarajeva i časnu smrt, nego nastup na Olimpijskim igrama u Barseloni.

Šamarlić je rođen 8. marta 1964, u Crkvi kod Zavidovića gdje je i završio osnovnu školu. U Sarajevo je došao kao tinejdžer, gdje je upisao Srednju policijsku školu nakon koje postaje policijski službenik. Specijalac postaje 1985. godine kada dolazi na funkciju komandira borbene jedinice s činom kapetana. Šamarlić je bio istaknuti džudista kluba Željezničar, s kojim je osvojio brojne medalje i koji ga je odveo do mjesta u reprezentaciji Bosne i Hercegovine. Bio je jugoslovenski, balkanski i evropski prvak. Posthumno je odlikovan i "Zlatnom policijskom zvijezdom", "Medaljom za hrabrost" i "Ordenom zlatnog grba sa mačevima". Šamarlić je na dan svoje pogibije imao 28 godina.

Turniru su prisustvovali i naši prijatelji iz društva *Ljiljan* i društva *Izvor*, kojima se ovom prilikom zahvaljujemo.

Sefadin Korać

UČIMO BOSANSKI -projekt po društvima PROJEKT BKSS

RADIONICA »Učim(o) se bosanski«

I ove godine projekt „Učimo bosanski“ uspješno je izveden i završen po društvima. Zanimanje među mlađom populacijom je bilo iznenađujuće. U sklopu projekta »Škola bosanskog jezika u društvima« održane su i radionice kako je to i bilo predviđeno projektom.

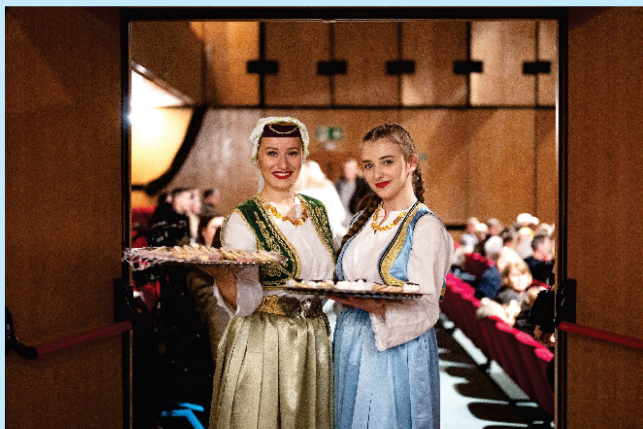
Projekt po društvima su uspješno izvodili profesori Bosanskog jezika. Cilj ovog projekta je širenje ljubavi prema bosanskom jeziku i kulturi, čime stvaramo snažnu zajednicu zainteresiranu za jezičko usavršavanje i čuvanje jezika kao dijela našeg identiteta.

UČIMO BOSANSKI

PROSLAVA DANA DRŽAVNOSTI U ORGANIZACIJI DRUŠTVA LJILJAN

BH FILMSKE VEČERI I PROSLAVA DANA DRŽAVNOSTI U ORGANIZACIJI BOŠNJAČKOG KULTURNOG SAVEZA SLOVENIJE

